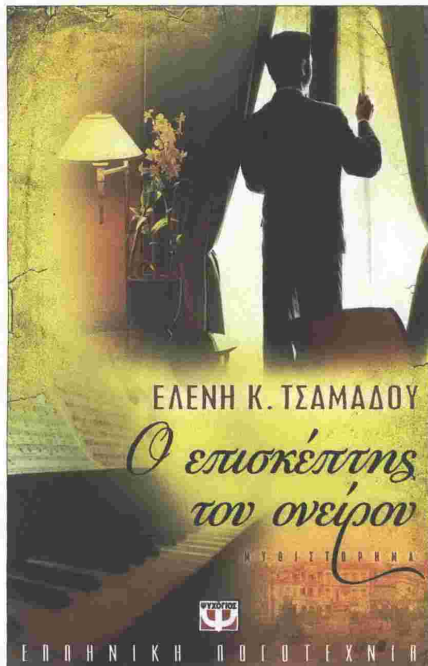

BIBΛIO

TINA PANORIOU tpanoriou@ert.gr

Εκδόσεις Ψυχογιός, σελ. 456

ΕΛΕΝΗ ΤΣΑΜΑΔΟΥ**Ο επισκέπτης του ονείρου**

“Στην Πάτρα του Μεσοπολέμου, σε μια κοινωνία περιχαρκαωμένη στα μικρά προβλήματα της, η απρόσμενη άφιξη ενός νεαρού ξένου ταραξίζει τη ζωή τριών γυναικών: μιας Πατρινής αρχόντισσας, μιας καταπιεσμένης από την επικριτική νοστορπία Ευρωπαϊάς που νοσταλγεί την πατρίδα της, την Τεργέστη, και μιας πηθωρικής Σμυρνιας. Και οι τρεις έχουν κάτι να κρύψουν. Ο ξένος ενεργεί ως καταλύτης στη ζωή τους. Καθεμιά τους βλέπει στο πρόσωπό του να ζωντανεύει ένα ξεχασμένο όνειρο. Σε ποιο βαθμό θα επιτρέψουν στο απωθιμένο παρελθόν να καθορίσει το μέλλον τους; Σε μια περίοδο πολιτικοκοινωνικών ανατροπών και οικονομικής κρίσης, ένας φλογερός έρωτας και μια περίεργη δολοφονία ενός σημαντικού προσώπου έρχονται να αναστατώσουν τη μικρή κοινωνία και να φέρουν στο φως την αλήθεια. Ποιος είναι ο ξένος; Είναι αυτός που λέει: Κρύβει σκοτεινά, αφανέρωτα μυστικά; Ποια είναι αυτά; Και η δολοφονία; Η Ελένη Κ. Τσαμαδού σπούδασε Νομικά στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, καθώς και International Legal Studies στο American University, Washington College of Law. Σταδιοδρόμησε ως δικηγόρος στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος από το 1966 μέχρι το 2000, οπότε αποχώρησε με τον ανώτατο βαθμό ιεραρχίας.

**ΑΛΕΚΟΣ ΛΙΔΩΡΙΚΗΣ
Ημερολόγιο 2012**

“Γέφυρες είναι το θέμα του μικρού Ημερολογίου Γραφείου για το 2012 του δημοσιογράφου Αλέκου Λιδωρίκη. Γέφυρες που ενώνουν και χωρίζουν ηπείρους, χώρες, πόλεις αθλή και γειτονιές. Γέφυρες που τις διασχίζει βιαστικά και αδιάφορα το ανώνυμο πλήθος. Γέφυρες όπου κάποιος μοναχικός στοχάζεται, ακουμπισμένος στα κιγκλιδώματά τους. Γέφυρες σημαία συνάντησης και αποχωρισμού.

**ΜΕΝΗΣ
ΚΟΥΜΑΝΤΑΡΕΑΣ
Οι αλεπούδες
του Γκόσπορτ**

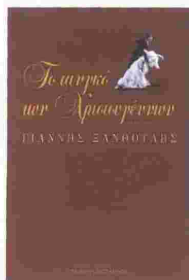
Μια παρέα εφήβων από διάφορα μέρη της Ευρώπης βιώνει μέσα από τα μάτια ενός Έλληνα την ερωτική αφύπνιση σε μια επαρχιακή πόλη της Αγγλίας, τα πρώτα χρόνια αμέσως μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο. Το τέλος μιας αθωότητας σ' έναν κόσμο που ποτέ δεν θα υπάρξει ο ίδιος. Εκδόσεις Κέδρος, σελ. 248

ΜΑΡΙΑ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ-ΠΟΘΟΥ

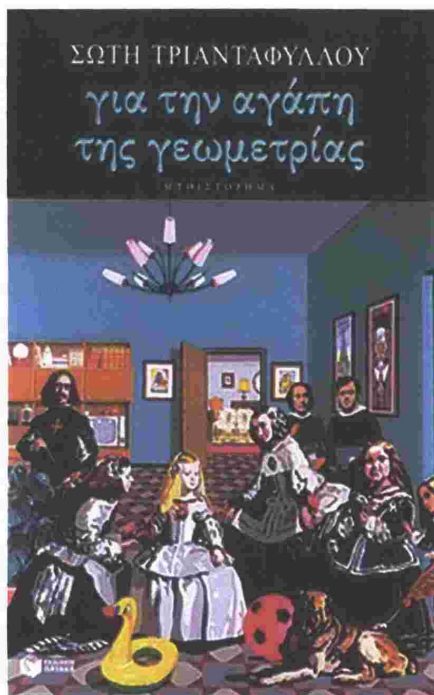
**ΖΩΗ
μια μέρα μόνο****ΜΑΡΙΑ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ-ΠΟΘΟΥ****Ζωή μια μέρα μόνο**

“Μια ιστορία αγάπης που διαδραματίζεται μέσα σε μόνο μία μέρα. Κατά τη διάρκεια της μοναδικής αυτής μέρας, οι δύο εραστές θα ζήσουν ολόκληρη την εμπειρία της ζωής τους. Επιθυμία, οργή, αίμα. Για να φτάσουν στην απόλυτη αγάπη που ακυρώνει τον θάνατο.”

Εκδόσεις Γκοβόστη, σελ. 345

ΓΙΑΝΝΗΣ ΞΑΝΘΟΥΛΗΣ**Το ταγκό των Χριστουγέννων**

“Ένα ταγκό για τα Χριστούγεννα γίνεται αφορμή να ανατραπεί ο “αμφίσημος” αισθηματικός κόσμος του Στρατοπέδου Βάτη στον Εβρο. Ένα ταγκό που ξεδιπλώνει ρυθμικά σχέσεις και απειλήσεις μέσα από ξεκαρδιστικά δραματικές συγκυρίες. Καταγραφές όλων αυτών ο Λάζαρος Λαζάρου, που γίνεται μάρτυρας ερώτων, θανάτων και εορταστικών πανικών”. Το βιβλίο μεταφέρθηκε και παίζεται στον κινηματογράφο σε σκηνοθεσία Νίκου Κουτελιδάκη. Εκδόσεις Καστανιώτη, σελ. 345

Για την αγάπη της γεωμετρίας: το πικρότατο χρονικό της νιότης. Κεντρική ηρωίδα η Ανατολή Μπότσαρη, που μεγαλώνει όπως μπορεί σε μια μεσοαστική οικογένεια στο κέντρο της Αθήνας. Μια οικογένεια συνηθισμένη, ίσως όχι και τόσο... 1971, 1972, 1973... 1990, 1999...

Τα γεγονότα: ένας εφηβικός έρωτας, μια εγκατάλειψη, μία ακόμη εγκατάλειψη, δύο αποτυχίες απαντώντας, ύστερα αρρώστιες, αναρρώσεις: να γονατίζεις εφτά φορές και να σηκώνεσαι οκτώ... Ίσως και να μη σηκώνεσαι την όγδοη φορά...

Ακολουθεί μια αυτοκτονία, ο συνηθισμένος επιλήθης του εγκλεισμού: πριν απ' αυτά, ταπεινώσεις, απώλειες, συμβιβασμοί. Το πικρότατο χρονικό της νιότης.

Εκδόσεις **Πατάκη**, σελ. 346

ΣΩΤΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Για την αγάπη της γεωμετρίας

Αφιερώνετε τη Γεωμετρία σας σε... "όσους με συμπαθούν, να 'μαι πάλη. Για όσους δεν με συμπαθούν, να 'μαι πάλη... Και στις δύο περιπτώσεις όμως, όλοι σας διαβάζουν..."

Δεν είμαι από τους συγγραφείς που κοιτακούν το αναγνωστικό κοινό. Υπάρχουν κάμποσοι τέτοιοι... Συμμετέχω σε δημόσιο διάλογο -πολιτικό και λογοτεχνικό-, εκφράζοντας όχι και τόσο δημοφιλείς ιδέες... Ωστόσο, θα επιμείνω σ' αυτές τις ιδέες, που θεωρώ λογικές και ανθρώπινες. Δεν πρόκειται να υποχωρήσω, μοιρολότι προκαλούν δυσάρεσκα.

Στην αφηγησή σας έχετε δανειστεί και ιστορίες άλλων κοριτσιών της εποχής "μας". Αυτά τα παιδιά τι απέγιναν; Τι σκαπούλησαν, άραγε;

Η Ανατολή Μπότσαρη είναι άνθρωπος "υλικός" και την ίδια στιγμή ένα αρχέτυπο: είναι κάποια που χάνει όσα θα έπρεπε να κερδίσει αν υπήρχε δικαιοσύνη στον κόσμο, κάποια που εκφράζει ένα κομμάτι από τον καθένα μας. Απώλειες, εξευτελισμοί, απογοητεύσεις και, στο τέλος, στην καλύτερη περίπτωση, διασώζεις και βαδίζεις με παράδοση σταθερότητα πάνω στο τεταωμένο σχοινί.

Η φράση του εγκλεισμού της Ανατολής ανατριχιαστική. Και όμως, στη δεκαετία του '70, το αναμορφωτήριο, ήταν φόβος και τρόμος για κάποια παιδιά εκτός κανόνων, όσο αναχρονιστικό κι αν ακούγεται σήμερα.

Πράγματι. Η Ελλάδα έχει διανύσει μακρύ δρόμο... Εξελίχθηκε, όσο εξελίχθηκε, πάνω από το πτώμα μας. Οι σημερινοί νέοι πρέπει να μας ευγνωμονούν: όταν πήγαιναν, εμείς ερχόμασταν!

Πρέπει να μείνουμε ενωμένοι σαν οικογένεια, έλεγε ο Λεύτερης, αλήθ' η Ανατολή πίστεψε πως οι σχέσεις αίματος είναι μύθος. Πικρή αλήθεια, όμως...

Το βιβλίο περιγράφει μια μεσοαστική οικογένεια με κομμουνιστοφασιστοειδείς προκαταλήψεις... Το καλό μ' αυτές τις οικογένειες είναι ότι αυτοπινομιούνται με το να ενθαρρύνουν τη μάθηση και τις κοινωνικές φιλοδοξίες. Η μάθηση γίνεται όπιό εναντίον των προκαταλήψεων. Υπάρχουν δύο ειδών οικογένειες: αυτές που έχουν βιβλιοθήκη στο σπίτι κι αυτές που δεν έχουν. Η Ανατολή μεγαλώνει στη σκιά μιας τεράστιας βιβλιοθήκης...

Η Ανατολή δεν ήθελε να αγαπήσει και να αγαπηθεί, επειδή δεν άντεχε τους εξευτελισμούς της αγάπης. Οι περισσότεροι άνθρωποι επενδύουν στον έρωτα όλη τους την ύπαρξη και του αναθέτουν την ευτυχία τους

66
 Οι περισσότεροι άνθρωποι επενδύουν στον έρωτα όλη τους την ύπαρξη και του αναθέτουν την ευτυχία τους μέσα στον κόσμο. Συνήθως -όχι πάντα- δεν βρίσκουν όλα όσα προσδοκούν: οι προσδοκίες αποδεικνύονται υπέρμετρες, μη ρεαλιστικές...

μέσα στον κόσμο. Συνήθως -όχι πάντα- δεν βρίσκουν όλα όσα προσδοκούν: οι προσδοκίες αποδεικνύονται υπέρμετρες, μη ρεαλιστικές... Η Ανατολή είναι ελεύθερος άνθρωπος και πληρώνει πολύ ακριβά αυτή την ελευθερία.

Το βιβλίο σας ένα πικρότατο χρονικό για την υπερτιμημένη νιότη;

Δεν έχω τίποτα για να νοσταλγησω. Συχνά λέω: Είμαι ο Βασίλειος Καϊλίας, ο Όλιβερ Τουϊστ... Άνθρωποι σαν εμένα δεν φοβούνται τίποτα. Κάθε μέρα είναι μια καινούργια ευκαιρία για μια καινούργια περιπέτεια.